

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Judex non protrahat causas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

di religio : Dominus caeli, atque terrarum, Judex omnium dicit : *non possum*. Et homo dicit, nescis, quia potestatem habeo dimittere te, & potestatem habeo crucifigere te ? Oliva t. 3. conc. 6. die tercio Ven. in Quadrag.

Sicut audio, ita judico. Joan. 5. 30. Non sicut amo, non sicut timeo; sed sicut audio. S. Bernardus de grad. humilit. Sylveira hic c. 2.

Nunquid lex nostra judicat hominem ? Joan. 7. 51. Nil gravius ad bonitatis subversionem, ad elidendum innoxium, ad erogandum publicum bonum, privatumque destruendum; quam, si qui habent in manibus Leges, qui praesunt; qui habent ex Lege discernere; agitat invidia, incendit ira, odium vexat, placitum dominatur, veritas exilio est. Apud quos eo valet virtus unius, quò stilla modica vini superjecta magno & rapido flumini, ad saporem; imò velut injectum oleum lignis igni suppositis majus facit incendium. Simon Cass. l. 11. c. 33.

Quatuor sunt, quæ cœcant oculos Judicum: scilicet, amor, odium, lucrum, & timor. S. Thomas Aqu. opusc. 37. c. 6.

§. IX.

Judex non probrabat causas.

Judicabunt populum omni hora. Ex. 18. 21. Audiant principes populi, & presbyteri plebis: quia debent omni hora populum judicare; semper, & sine intermissione, sedere in judicio. Origen. hom. 11. in Ex. Ita ille legit. Alias: *qui judicent populum omni tempore.*

Judicabat Samuel Israël cunctis diebus vite sue. 1. Reg. 7. 15. per singulos annos circueiens &c. v. 16. Non est factis, facere; nisi etiam matures, quòd facias. S. Ambr. l. 2. de Abrah. Adhuc veritas, adhuc inutilia requiruntur? jam clamat veritas; & adhuc quaritur vanitas: merito fortiter flagellatur hic Mundus. S. Aug. l. 12. de V. D.

Venerunt dua mulieres meretrices ad regem. 3. Reg. 3. 16. Quam fortunati Hebraei, quorum rex vel mulierculas audit litigantes; nec objurgat, sed judicat. Et quidem non per mensam ad fores steterunt, ut tandem post muna, preces, & lacrymas, admitterentur. Sed, quò die palatium adiere, admittæ sunt: & quidem non matronæ erant; sed meretrices. Oliva l. 9. Strom. hic.

Si negavi, quòd volebant, pauperibus; & oculos vidua expectare feci. Job. 31. 16. Sanctus vir ostenditur per hæc dicta, pauperibus etiam ad desiderium deservisse. Petentem se viduam expectare noluit: ut non solum ex munere, sed ex celeritate muneris, merita augetet. S. Greg. mor. l. 21. c. 11.

Nè dicas amico tuo, vade, & revertere, & eras dabo tibi; cum statim possis dare. Prov. 3. 28.

Hodie mecum eris in paradiso. Luc. 23. 43. Et ipsa Crux, si attendas, tribunal fuit. S. Aug. tr. 32. in Joan.

Polyanth. Sacr. Tom. 1.

S. Ambr. l. 8. in Pf. 118. Potuit dicere: mecum eris in paradiso; sed addidit hodie: nè dilatione gratia minueretur.

Revelatur ira Dei de caelo super omnem impietatem, & injustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in injustitia detinent. Rom. 1. 18.

In porta Judaici populi fuisse judicia, & sæpe legimus, & crebro interpretati sumus: ut nec agricola ad causam veniens frequentia civitatis, & novò terretur aspectu; nec urbis habitator longè ab urbe properaret. S. Hier. in c. 5. Amos.

Audio, in Lusitania paucis antè temporibus, nobilissimum fuisse magistratum; liugantium causis dirimendis tam assiduum; ut, etiam cum mensæ accumberet, hoc sibi primum ferculum juberet apponi, atramentum, & calamum; quibus, etiam inter prandendum, eorum, qui se adibant, negotia expediret. Mendoza in 1. Reg. 8. Expofit. litera.

§. X.

Judex egentes, viduas &c. adjuvet.

Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi. Ex. 3. 2. Deus in rubo? inter spinas? In tali throno confidere voluit, Moysen eruditurus ad regimen populi, quem ipsi tradebat. q. d. sicut ego omitto platanos, abietes, stirpes nobiliores; in vepreto quiesco: ita tu magna amoris teneritudine, & sollicitudine singulari, trade te miseris, multò amantiùs, quam beatis. Jurisdictionis tuæ influxus immitte in eos potius, quos paupertas in rubos fecit; quam quos potentia in cedros erexit. Scias te fore similem Deo, quando aparebis cinctus mendicis, qui spinæ sunt. Oliva l. 1. conc. 28.

Dedi tibi cor sapiens. 3. Reg. 3. 12. Sed quæ tanti basis principatus? ubi sapientiæ à Deo infusæ radios disseminavit Salomon? *Tunc venerunt dua mulieres,* v. 16. Abigantur hæ mulierculæ; ex Saba speres gloriam regni. Sed ex illis plus gloriæ, & famæ, nactus. *Auditis itaq, omnis Israël judicium &c.* v. 28. En, quò trophæo se Salomon privasset, si pannofas à se, garrulasque, meretrices rejecisset. Noli ergo tuis arcere foribus inopem: quem si audias, non clementior solum, sed augustior quoq; habeare necesse est. Oliva l. 1. Strom. hic.

Deus, judicium suo Regi da - judicabis pauperes populi - coram illo procedent Æthiopes. Pf. 71. 1. 4. 9. Cur id principes præstabit? causa datur, quæ in obsequium flectentur. An propter aurum? an ob sapientiam? an armis extorquendum? *quia liberabis pauperem à potente.* v. 12. Oliva l. 1. Strom. ibidem.

Reliquistis, quæ graviora sunt, legis judicium, & misericordiam. Matth. 23. 23. Gravissima gubernatorum negotia ea sola sunt, quæ pauperum necessitatibus consulunt. Illa sunt graviora Legis negotia, quando judicia exercentur, quæ misericordiam contineant: videlicet de sublevatione pauperum,

Ggg gg 2 de